

udfærdiges differentieret, f. eks. således, at vaskefaciliteternes omfang afhænger af arbejdets smudsighed?

*Svar:*

Ved fastsættelsen af de nærmere regler i henhold til § 43 vil der ske en differentiering af kravene, ligesom det også er muligt efter almindelig lov § 13.

Eksempelvis kan kravene i § 13 til lofts-højde og luftstrøm variere efter arbejdets art m. v., og kravene til bl. a. gulve, temperatur, vaskeindretninger og opholds- og spiserum er formuleret som „passende“.

Specielt for så vidt angår antallet af vaske og bade fortolkes dette krav således, at der i almindelighed skal være en håndvask for hver 5 beskæftigede, medens der ved snavset eller sundhedsfarligt arbejde skal være én for hver 3 beskæftigede. I kontorvirksomheder anses en håndvask for hver 10 beskæftigede i reglen for at være tilstrækkeligt.

*Spørgsmål 46:*

*ad § 44.* Der ønskes en redegørelse for konsekvenserne af, at et projekt bliver godkendt.

Er godkendelsen bindende?

Betyder det blot, at man er fritaget for det strafferetlige ansvar, eller pådrager den godkendende myndighed sig erstatningsansvar, hvis godkendelsen ikke er korrekt?

Hvis det første er korrekt, bedes det oplyst, hvilket formål det har at anvende udtrykket „godkendelse“ i stedet for vejledende udtalelse.

Er formålet med bestemmelsen ikke, at arbejdsgiveren så tidligt som muligt kan få klar besked om, hvad der skal til for at opfylde lovens krav.

*Svar:*

Med hensyn til begreberne „udtalelse“ og „godkendelse“ og eksempler på deres anvendelse henvises til besvarelsen af spørgsmål 43.

Spørgsmålet, om en godkendelse er bindende for arbejdstilsynet, kan opstå i tilfælde, hvor arbejdstilsynet ved meddelelsen af godkendelsen ikke har haft fuldt kendskab til sagens omstændigheder, således som de med rimelighed kunne oplyses på daværende tidspunkt.

I dette tilfælde antages, at vildfarelsens risiko må falde på det offentlige, medmindre ansøgeren er skyld i vildfarelsen, og medmindre godkendelsen er ulovlig. Godkendelsen må derfor i almindelighed være bindende.

Såfremt der efter godkendelsens meddelelse indføres strengere generelle regler på området, vil godkendelsens bindende kraft være afhængig af, hvilke overgangsbestemmelser de nye regler indeholder.

Sker der væsentlige ændringer i de faktiske omstændigheder omkring det godkendte projekt eller tekniske hjælpemiddel osv., må der foretages en konkret vurdering af disse omstændigheders betydning for sikkerheden og sundheden.

På den ene side må man se på virksomhedernes ønske om og behov for at opnå en retsbeskyttelse, i tillid til hvilken de kan planlægge og indrette sig. På den anden side må risikoen for at fastlåse arbejdsmiljøet, når virksomheden blot en gang har opnået en godkendelse fra arbejdstilsynet, tages i betragtning. Det er klart, at en sådan godkendelse ikke kan være bindende for al fremtid, uanset udviklingen i samfundet i øvrigt, jfr. også lovens formålsparagraf.

På områder, hvor udviklingen, f. eks. af hygiejniske grænseværdier, tilsiger det, kan arbejdstilsynet derfor være nødsaget til at tidsbegrænse en godkendelse, enten i dens helhed eller på enkelte punkter, f. eks. for så vidt angår visse tekniske anlæg eller bestemte processer. Godkendelsen kan enten tænkes begrænset til et vist åremål, eller den kan eventuelt i visse tilfælde, hvor arbejdstilsynet ønsker at følge udviklingen særlig nøje, gives „indtil videre“ eller med forbehold om tilbagekaldelse. Tilsvarende kan arbejdstilsynet være nødsaget til at indføre andre forbehold i godkendelsen.

For så vidt angår dispensationer fra arbejderbeskyttelseslovgivningen antages at gælde en ret fri adgang til tilbagekaldelse, idet de sociale beskyttelseshensyn, som har affødt den omhandlede lovgivning, ofte har en sådan overvægt over for den erhvervsmæssige interesse, som knytter sig til dispensationen, at denne må kunne tilbagekaldes, hvis forholdene har ændret sig således, at den viser sig at være uforenelig med beskyttelseshensyn.

Spørgsmålet om godkendelsens bindende kraft må også ses i relation til, hvor ind-